

N° 44

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JO...
VAN 7 TOT ...
8 F.
IN NEDERLAND 60 cts

en Line

presenteren hun

GROTE PRIJSVRAAG



2.000 PRIJZEN



1/2 MILJOEN F. OF 40.000 GULDEN

2 VOLKSWAGENS







In dit nummer :
DE EERSTE VRAAG :
WAT EEN EIGENAARDIG DIER !

LEES OOK DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

KAREL EDWARD STUART

door D. ATTANASIO

SINDS meer dan een halve eeuw had de protestantse dynastie van Hannover de Stuarts van de Engelse troon verjaagd. In het jaar 1745 leeft de laatste troonpretendent Jacobus III van het Stuart-geslacht zorgeloos te Rome met zijn zoon, prins Karel-Edward.

















































Op de hielen gezeten door de man die « Cumberland de beenhouwer » wordt genoemd, besluiten de dappere Schotse bergbewoners te Culloden de vijand op te wachten.




CLAYMORE! CLAYMORE! CLAYMORE!


Spijts hun heldenmoed worden de Schotten onder het hevig vuur van hun vijand verslagen...


Diezelfde avond...
Alles is verloren! Laat me sterven!
Spring te paard, monseigneur! U bent onze enige hoop!


En de held van dit groot avontuur is voortaan alleen nog een opgejaagde vogelvrijverklaarde...


Voor zijn hoofd worden 30.000 pond beloofd, dat is ongeveer 70 miljoen F.


Enkele dagen later...
Op het eiland Skye zul je voorlopig in veiligheid zijn. Wanneer we elk afzonderlijk gaan zullen we onopgemerkt kunnen reizen!
Rendez-vous in de baai van Lochnanuagh. Daar zal een Frans schip ons komen halen!


Eindelijk bereikt de zwervende prins het kasteel van lady Flora Mac Donald, een van zijn trouwe aanhangsters.


Mijn huis is het uwe, monseigneur! Maar het krioelt van vijandelijke patrouilles op het eiland!...


Ik zal u zelf bedienen, en dan breng ik u naar een geheime grot en daar...
Tot daar toe! Ik sterf van honger en slaap...


Maar terwijl Karel-Edward aan het eten is...
HEMEL!
Ja, het is hij! Wij hebben hem!..


Geef u over, monseigneur. Dwing ons niet u te doden!


Een Stuart geeft zich nooit over!


3































Volgende week : NAAR DE TOP VAN DE CERVIN



ONDER ONS VERMA

Allerheiligen

MORGEN zullen jullie met vader, moeder, broers en zusters ergens op een graf van een familielid bloemen neerleggen, zo wil het de schone en zinvolle gewoonte van Allerheiligen.

Zoals de nacht volgt op de dag, en de winter op de zomer, zo volgt de dood op het leven, maar met dit verschil dat de dood geen eindpunt is, maar een nieuw begin: de aanvang van het eeuwig leven.

Wanneer je een kerkhof bezoekt, en je staat dan voor het graf van iemand die je goed hebt gekend, tracht dan trouw te zijn aan de goede, edele gedachten die zijn leven hebben bezield. Ieder mens heeft in zijn leven een of meer grote gedachten, idealen die hij wil verwezenlijken. Van ieder mens kan een jongen of een meisje iets leren.

Ook van onze doden, familieleden, vrienden en kennissen, kunnen wij nog steeds iets leren, want hun idealen, hun goede daden overleven hen als het schoonste van henzelf!

Kuifje



DE GROTE FINALE VAN ONZE PRIJSVRAAG « De BESTE KUIFJE'S LEZER »

DE finale van onze prijsvraag « DE BESTE KUIFJESLEZER » ging door voor een nokvolle zaal en een entousiast publiek. Vijf en twintig finalisten die aan zee reeds een Helva uurwerk, type Kuifje hadden gewonnen, waagden hun kans. Na een eerste schifting bleven er nog drie voor de micro. Het was Monique Gerard van Embourg (Luik) die de scooter N.S.U. Prima won. Je ziet haar op het ogenblik dat ze door onze afgevaardigde ondervraagt wordt. Rechts achteraan, Bernadette Sacré, van Ukkel, en G. De Cock, van De Panne, die resp. de tweede en de derde prijs wonnen. Wij feliciteren al de concurrenten van harte!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE







KEN WIJ ONS BEST!



LINE

DAT « *Kuifje* » een Franstalige grote broer « *Tintin* » heeft, die in alle hoeken van de wereld wordt gelezen, weten bijna alle Vlaamse en Hollandse Kuifje's vrienden. Maar dat « Kuifje » sinds anderhalf jaar ook een Franstalige zuster heeft, die luistert naar de lieve naam « Line », dat weten waarschijnlijk maar weinige Kuifjeslezers. En omdat er onder hun zusters zeker en vast meisjes zullen zijn die spelenderwijs Frans zouden willen leren, net zoals er in Wallonnië en in verschillende Waalse scholen spelenderwijs Nederlands wordt geleerd, met Kuifje, geven wij ter gelegenheid van de Grote Jaarlijkse Prijsvraag, die wij dit jaar samen met « Tintin » en « Line » organiseren, enkele bijzonderheden over onze zuster « Line ».

« Line » verschijnt eveneens iedere week op 24 bladzijden en wordt uitgegeven door dezelfde ploeg als « Kuifje » en « Tintin ». « Line » publiceerde o.a. in zijn eerste jaargang het tekenverhaal van onze medewerkster Tonnet Timmermans « Genoveva van Brabant ».

Iedere week brengt « Line » verschillende tekenverhalen in kleuren. Verder tref je in het blad boeiende vervolgverhalen aan, geïllustreerde reportages, een figuur van de week (in tekeningen), een galerij van prachtige kleurfoto's in groot formaat, minstens een kortverhaal, kruiswoordraadsels, puzzels, wetenswaardigheden, een korrespondentiehoekje, speciale nieuwsjes voor de meisjes.

Men kan een proefnummer aanvragen bij « Kuifje », Lombardstraat, 24, Brussel.

DE ZONEN VAN LAMBIK

BESCHEIDENHEID

Dame tot nieuwe meid : Ben je ook bescheiden ?

Meid : Bescheiden ? Ik heb bescheidenheid in pacht: ik klop zelfs op een venster alvorens ik het open doe !

KLEINE VERGISSING

DE twee artsen, die gelijktijdig bij hun patiënt werden geroepen, staken beiden hun hand onder de dekens om hem de pols te voelen. Per abuis kregen zij echter elkaars pols te pakken.

— Niets biezonders, zij de ene.

— Waarschijnlijk alleen maar dronken, zei de andere.

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEID

Rechter : Getuige, u beweerde dus, dat beklaagde u een tas naar het hoofd gooide. Hebt u daaromtrent nog iets naders te zeggen ?

Getuige : Ja, edelachtbare. Het was de schoonste tas die ik in huis had. Er stond met gouden letters op : « Uit liefde ».



Geschiedenis zonder woorden.

DE TEST VAN DE WEEK :



DOE JE GRAAG IEMAND EEN PLEZIER ?

GRAAG iemand een plezier doen bewijst dat je een goed hart hebt, dat je de wensen van anderen voorkomt en zelfs bereid bent iets op te offeren om anderen een aangename verrassing te bezorgen.

Ben jij een zonnestraal voor je omgeving ! Wij wensen het van harte !

Antwoord met JA (3 punten); SOMS (1 punt) of NEEN (0 punten).

Punten

1. — **Koop je nooit het eerste het beste, maar vraag je je af wat diegene aan wie je iets schenkt graag heeft ?** . . . .
2. — **Een van je vrienden kan niet mee op reis omdat hij geen fiets heeft. Sta jij je eigen fiets af (of zou je dit doen moest je er een bezitten) ?** . . . .
3. — **Ben je steeds bereid voor en na schooltijd thuis te helpen ?** . . . .
4. — **Spaar je of bewaar je graag iets om 'n ander plezier te kunnen doen ?** . . . .
5. — **Wanneer je vader of je oudste broer geen sigaretten meer heeft, loop je er dan vlug even om ?** . . . .
6. — **Een van je vrienden is ziek en kan niet mee naar een toneelvoorstelling gaan. Hou jij hem gezelschap en laat je je vrienden alleen vertrekken ?** . . . .
7. — **Loop je alle boekwinkels van de stad af om toch maar dat boek te vinden wat een van je vrienden gevraagd heeft ?** . . . .
8. — **Doe je wel al eens spontaan een boodschap voor je moeder ?** . . . .
9. — **Help je graag de kollektie van een van je vrienden of kennissen vervolledigen ?** . . . .
10. — **Noteer je of onthou je de kleinigheid waarmee je je vrienden of familieleden op hun verjaardag kan verrassen ?** . . . .

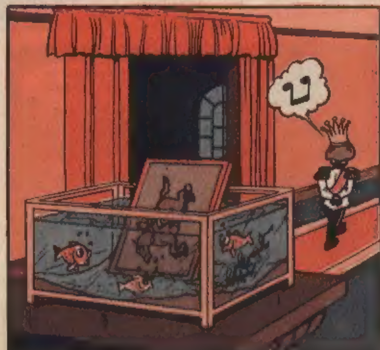
Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN





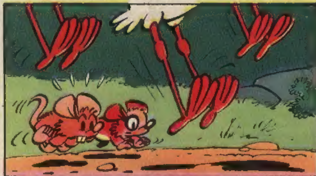


HET BETO

TEKST EN TEKENINGEN

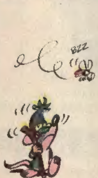
18.

HiELLANGS, CHLOLO!











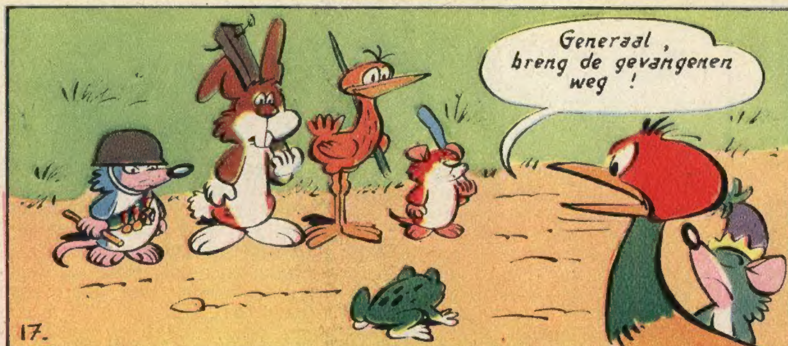


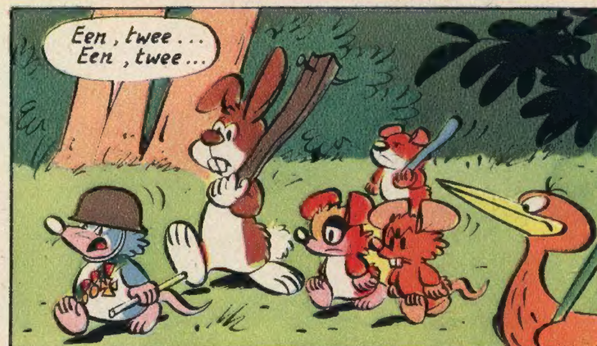


VERD BOS

DOOR RAYMOND MACHEROT





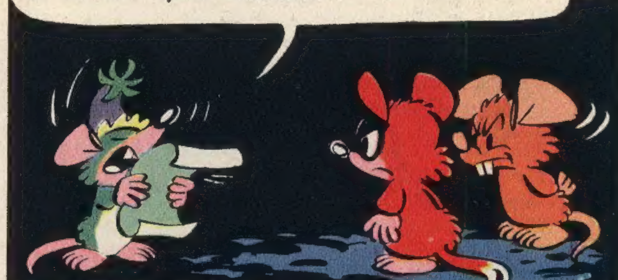










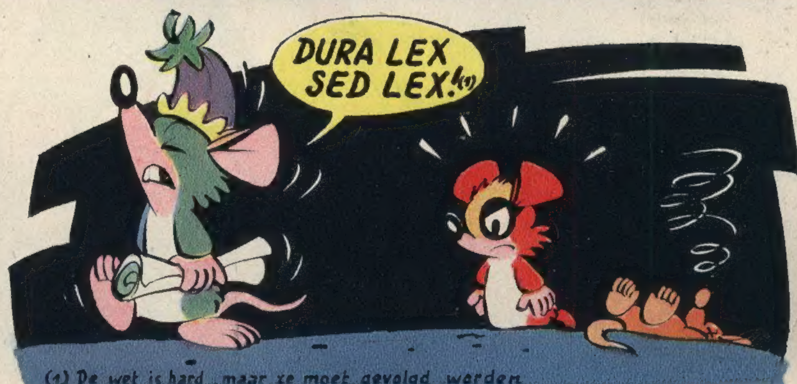












(1) De wet is hard, maar ze moet gevolgd worden

AKTUEEL ★ Dit is AKTUEEL

ALLE HENS AAN

MET ONZE JANTJES OP HET MEER VAN HOFSTADE

ZWARE STRIJD VOOR HET KAMPIOENSCHAP

ER werd hardnekkig gekampt. Nummer 532 had bij het begin van de laatste ronde de leiding kunnen nemen, maar zijn rivalen gaven zich nog niet verloren. Tussen het rood en het goud van de herfstbladeren leek het alsof de rode, blauwe, witte en oranjekleurige zeilen een ballet uitvoerden : de scalpendans in het kielzog van de leider. De lucht was fris en het grote meer van Hofstade blonk grijsblauw in het licht van de milde zon.



De roergangers, hun voeten achter een stevige leren riem gehaakt, bogen zich overboord om hun licht vaartuig in evenwicht te houden. Nummer 532 kreeg nu een hele lengte voorsprong en kwam in rechte lijn met de wind in de rug aan het eindpunt. Ook de andere « Cadets » naderden het doel en een kanonschot begeleidde de aankomst van de overwinnaar.

VERBODEN VOOR AL WIE OUDER IS DAN 18 JAAR

DE jonge, flinke zeelui springen aan land. Ik tel er een twintigtal. De jongste kan niet ouder zijn dan tien, en de oudste is beslist nog geen zestien geworden. Hun gesprek is levendig, opgewonden en geestdriftig. Het is doorspreki van technische termen, waarvan iemand die van deze sport niets afweet geen jota begrijpt. Ik sloop heel discreet nader, want wie ouder is dan achttien staat hier op verboden grond. Ik waag het er toch maar op en zeg tot een van de jongens :

— Tamelijk fris, hé !

Twintig verbaasde blikken bekijken mij. Hun gezichten zijn zo rood als een wijnappel.

— Koud ? Wij hebben nooit kou ! Wat zou je dan zeggen moest je hier in het putje van de winter komen ?

DEK...

— Ha ! Jullie zeilen ook in de winter ?

— Wij zeilen heel het jaar door, iedere zondag, en in de winter is het nog prettiger.

Ik bekijk hen een beetje ongelovig.

— Ja, in de winter is het prettiger, want dan is er veel meer wind. De blaren van de bomen houden de wind dan niet meer tegen.

— Maar als het heel koud is gaan jullie dan niet naar de bioscoop ?

Een van de jongens, hij kan misschien veertien jaar zijn, bekijkt mij medelijdend :

— Bioscoop? Ik heb er in twee jaar geen voet meer ingezet. Een film duurt ten hoogste twee uur en voor de rest van de zondag verveel je je. Wanneer je een boot hebt en kunt zeilen, dan ben je de hele zondag van 's morgens tot 's avonds op het water en dan verveel je je nooit!

De jongens liepen toen samen naar het bos toe om hun schooftzak uit te halen en een hartig stuk te eten.

EEN WERKJE VOOR KNUTSELAARS

IK kon mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en moest die kleine boten, de zg. « Cadets » eens van naderbij bekijken. Zij zijn ongeveer drie meter lang, heel eenvoudig gebouwd en ze kosten niet veel. Een knap knutselaar maakt ze zelf voor minder dan 2.000 F. Te Hofstade werd er een « Cadet » gebouwd door een groep padvinders.

In Engeland kent deze sport talrijke liefhebbers. Op school en ook in de scoutsgroepen ma-



ken de jongens hun boten zelf. meer dan 1.700 « Cadets » zeilen vrolijk over de Britse rivieren. In Belgie waren er twee jaar geleden nauwelijks tien, deze winter zijn er reeds vijftig en binnen kort het dubbele. Je ziet, het sukses van de « Cadets » gaat als een lopend vuurtje door



het land. Het eerste kampioenschap voor « Cadets » zal op het meer van Hofstade betwist worden op 1 en op 4 november tussen de klubs van Antwerpen, Gent en Hofstade. Iedere klub werpt tien boten in de strijd. De kampioenschappen zullen twee dagen duren, van tien uur 's morgens tot vijf uur 's namiddags. Ga er naar kijken, want het is werkelijk een pret deze Haddock's-in-de-dop aan het werk te zien !

DE JEUGD VERVEELT ZICH NIET MEER 'S ZONDAGS

DE jeugd verveelt zich niet meer 's zondags, ze gaat naar Hofstade, naar Gent, en weldra naar Antwerpen. Een der beste roergangers van onze « Cadets » is een jongen van een paar duim hoog, die 25 kg. weegt en nog geen tien jaar oud is. Hij is een van de favorieten voor het kampioenschap.

Maar, er zijn niet alleen die kampioenschappen. Heel het jaar door zeilen de « Cadets » te door zeilen de « Cadets » te Zeebrugge en ook in Holland. In Zeebrugge kan men ieder jaar gaan kijken naar de grote oefenweek van onze zeilers. Zij oefenen daar van 's morgens tot 's avonds in de hoop uitverkozen te worden om naar Burnham-on-Crouch te gaan...

Het is immers daar dat al de liefhebbers van de Europese landen bijeen komen om een spannende zeilwedstrijd te betwisten. Er zijn steeds meer dan honderd boten bij het vertrek. Een jonge Belgische roerganger slaagde er in te Burnham-on-Crouch de tweede plaats te veroveren. Dat was werkelijk prachtig, want je moet weten dat op het water de Britten zeer sterk zijn en steeds met de eerste plaatsen gaan lopen. Vergeet het dus niet : op 1 en op 4 november wedijveren de beste Belgische « cadets » met elkaar op het meer van Hofstade. Het is een mooi en boeiend schouwspel. Ga kijken !

EEN GROTE EXCLUSIVITEIT KUIFJE



HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE...

UIT DE ANNALEN VAN DE BOKSSPORT

DE bokser, die ongetwijfeld het grootste aantal supporters had en wiens roem nog steeds niet is uitgestorven, is Georges Carpentier.

In 1913, hij was toen negentien jaar, kwam hij naar Gent om te boksen tegen de zeer gevaarlijke Engelsman Wells. De Fransman had helemaal niets van een echt zwaargewicht, want hij woog nauwelijks 75 kg. Hij had de titel van kampioen van Europa voor weltergewichten in de wacht gesleept door Jozef Young te Londen te verslaan. Hij had ook de titel van de middengewichten door Jim Sullivan door k. o. te overwinnen in de tweede ronde. Hij bezat eveneens de titel van de halfzwaargewichten door Bandsam Rice te verslaan in twee rounds. Voor de grote match werd de grote feestzaal van de Internationale Tentoonstelling van Gent gehuurd waarin 25.000 toeschouwers plaats vinden. De organisatiekosten beliepen in die tijd 150.000 f. De Brit was werkelijk een sterke kerel, die 85 kg. woog en 1 m. 90 lang was. Stel je dat even voor! Carpentier geleek een kleine jongen naast deze reus.

Reeds in de eerste ronde werd Carpentier hard geraakt op de neus en ging naar de planken. De scheidsrechter telde tot negen. In de tweede ronde en in de derde ronde hield Carpentier zich kloek. In de vierde ronde begon het gevecht pas voorgoed. Marcel Dupuis, Belgisch journalist welke het gevecht met eigen ogen zag, beschrijft het boeiend in zijn boek. De ronde werd ingezet door een reeks dubbele slagen. Carpentier kon een direct ontwijken en gelukte er in een direct te plaatsen. De Fransman kon zich losmaken, de Brit naderen en hem 'n geweldige direct op het hart plaatsen. Hij gaf nog een slag, en nog een slag, en met een laatste vreselijke slag, trof hij de Brit vlak boven de maag. Deze laatste stortte als een massa ineen en het duurde een volle minuut vooraleer men hem tot het bewustzijn kon brengen...

Toen kwam de oorlog (1914-18). Enkele moedige organisators stelden alles in het werk om hun boksers regelmatig te laten oefenen. Na het einde van de oorlog kende Carpentier nog veel grote suksessen.

AAN de overkant van de oceaan was toen een nieuwe ster aan de bokshemel opgerezen : Jack Dempsey. Die twee grote kampioenen moesten natuurlijk tegen elkaar vechten. Dempsey versloeg Carpentier. Heel Frankrijk en bijzonder Parijs volgde deze wedstrijd, zij het dan ook van uit de verte, met een grote belangstelling en toen het nieuws bekend werd dat de grote Georges k. o. was geslagen door Dempsey zag het er naar uit alsof de Parijzenaars rouw zouden dragen... In de derde ronde stond Dempsey op een haarbreed van de afgrond, indien wij het zo mogen uitdrukken. Inderdaad, de vreselijke en geduchte rechtse van Carpentier miste op het nippertje de punt van zijn kin.

∴

Carpentier heeft fortuin gemaakt, net als Dempsey trouwens. Zij wisten alle twee hun zaak flink en verstandig te leiden. Wij vernamen onlangs dat Georges Carpentier te Parijs een restaurant heeft geopend. Of men hem steeds daar zal vinden, weet ik niet. Zeker is dat je hem kan aantreffen in een van de Parijse zalen waar de belangrijkste boksmatchen gehouden worden.



GEORGES CARPENTIER

DENK JE AAN DE TWEE VOLKSWAGENS
EN DOE JE VAST MEE AAN
ONZE GROTE PRIJSVRAAG ?



DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

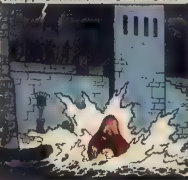


Aan de ene kant de krijgers van Arbaces, aan de andere kant de stroom











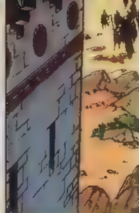








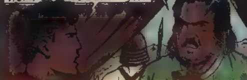






De uren verlopen... De verdwijning van Alex veroorzaakt de volgende morgen een hevige ontroering in het kamp...

...Ja, Majesteit. Hij liet me roepen want men vertelde hem dat ik Zür-Bakal ken als m'n broekzak. Hij vroeg me hoe hij in de stad kon geraken zonder gezien te worden. Ik wees hem een weg... Ik heb hem ook gezegd dat het heel gevaarlijk was, maar hij wilde niet luisteren. Ik moest hem beloven te zwijgen tot de dag in de lucht hing...







Ton en Tinneke



DOOR Franquin









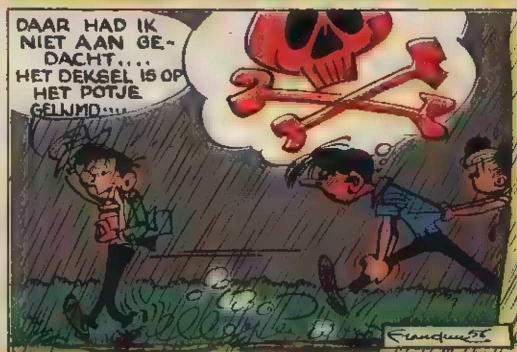












WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE SPELEOLOGIE

TEKST VAN LOUIS GERNAY

EEN GEVAARLIJK BEROEP



OP 3 juli 1955 exploreerde een groep speleologen een onderaardse rivier van Font-Estramer (oostelijke Pyreneeën). Al de speleologen waren uitgerust met een duikpak. Zij doken reeds een twintigtal keren zonder incidenten. Het water was doorschijnend. Plotseling echter werd het troebel. Een speleoloog, Jean-Claude Guiter, verdwaalde, verloor zijn koelbloedigheid en verdween... Twee dagen lang hebben zijn kameraden zijn lichaam gezocht, maar tevergeefs. De onderaardse stromen geven zelden hun prooi terug...

WANNEER het licht dat de kikvorsman bij heeft plotseling om een of andere reden uitdooft, is hij praktisch verloren. Hij heeft dan nog vijf, tien of twintig minuten te leven al naar gelang de hoeveelheid zuurstof in de flessen die hij meedraagt. Alleen zijn koelbloedigheid kan hem dan redden, en daarvoor moet men speciaal geoefend en gehard zijn.

MEN moet steeds met een ongeluk rekening houden. Het waterniveau van een onderaardse rivier kan bv. plotseling stijgen. Het is dat wat gebeurde in de Trou Bernard te Mont-sur-Meuse. Vier Naamse speleologen, die vergeten waren bij het meteorologisch instituut de weerverwachtingen voor de volgende dagen te vragen, waren zo vier en twintig uren van de buitenwereld afgesloten.

DIE gasuitwasemingen zijn in ons land eerder zelden. In Frankrijk is dit niet het geval. Martel en Casteret hebben heel dikwijls met deze gevaarlijke uitwasemingen moeten afrekenen.

Instortingen zijn ook te vrezen. Iedere ploeg die afdaalt verwittigt de instanties en zegt ook hoe lang haar expeditie zal duren. Dit is hoogst nodig opdat de eventuele hulpploegen tijdig zouden kunnen in aktie treden.

R. LELOUP

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Een geheimzinnige dief is sedert enkele tijd te Wood City aan het werk. Al de inwoners van de stad zijn er van overtuigd dat het Kid Ordinn is...































(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums «Kid Ordinn komt in opstand» en «De zonderlinge Cosy Molo», met de grote helden Chick Bill en Kid Ordinn?

BIJ DE HOUTHAKKERS

VERHAAL DOOR Y. DUVAL — GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

De zon ging onder achter het reusachtig Canadese woud. Hun dagtaak was ten einde en de houthakkers keerden terug naar de houten barakken, langs de oever van de rivier gelegen.

— Wie is toch de grote, dikke man, die roept en schreeuwt en iedereen afjakkert? vroeg Frank Lee. Ongetwijfeld de ploegbaas?...

— Ken jij Walter nog niet? De Oude Jess floot tussen de tanden. Je bent maar pas hedenmorgen aangekomen, dat is waar. Walter is nog geen ploegbaas maar hij stelt alles in het werk om het te worden. Een van deze dagen moet er een ploegbaas benoemd worden, en Walter is er van overtuigd dat deze plaats aan hem toekomt. Hij is groot, sterk, brutaal en haalt vlug een mes te voorschijn. Iedereen heeft schrik van hem.

DAAR is toch geen reden toe, verklaarde Frank rustig. Ik vind dat de ene man zoveel waard is als de andere. Ik ken dat soort, je mag je niet op je tenen laten trappen de eerste keer dat ze zulks beproeven.

Frank lei zich in zijn kooi. De oude Jess kwam bij hem zitten. Terwijl [redacted] zijn laarzen uittrok, zei hij:

— Jij bent groot en sterk, Frank, maar je bent nog erg jong. Ik geef je de goede raad Walter niets in de weg te leggen. Hij is kloek, gespierd en nog een kop groter dan jij. Je moet doen wat Walter zegt, anders heb je iedere dag herrie.

— Dank je voor je goede raad, vader Jess, maar ik ben toch al oud en wijs genoeg om te weten wat ik wil. Ik wens je een goede nacht. Vergeet niet dat wij morgenvroeg om vijf uur reeds aan het werk moeten.

Toen Frank de volgende morgen de ogen opende, zag hij dat de grote Walter reeds aangekleed was en de houthakkers brutaal toesnaauwde:

— Sta op, luiaards! Ik wens dat de ingenieur onze ploeg het eerst aan het werk vindt. En jij, oude, zei hij zich tot Jess wendend, jij maakt de slaapzaal schoon.

— Dat heb ik al heel de week gedaan, protesteerde Jess schuchter.

— Dat raakt mijn koude kleren niet. Doe wat ik je zeg!

Frank geeuwde, rekte zich en kwam overeind.

— Waarom kunnen wij niet ieder om de buurt de karweitjes opknappen?

Verbaasd draaide Walter zich om en keek met venijnige blikken naar de jongeman.

— 'n Prachtig idee, jongen! Neem deze bezem en zet je aan het werk!

— Ik kom laatst aan de beurt, antwoordde Frank. Ik ben laatst gekomen en je zal toch wel toegeven, dat ik nog niet de tijd heb gehad hier iets vuil te maken!

Al de houthakkers stonden als aan de grond genageld van verbazing. Het scheelde geen haar of Walter lachte, want de naieveteit van Frank ontwapende hem.

— Luister, jongeman! Ik wil medelijden met je hebben, maar je kent Walter Evans niet. Ik duld niet dat men tegenstribbelt als ik een bevel geef.

— Walter Evans, ik ken je maar al te goed en ik beknibbel je bevelen niet, want je hebt geen enkel bevel te geven.

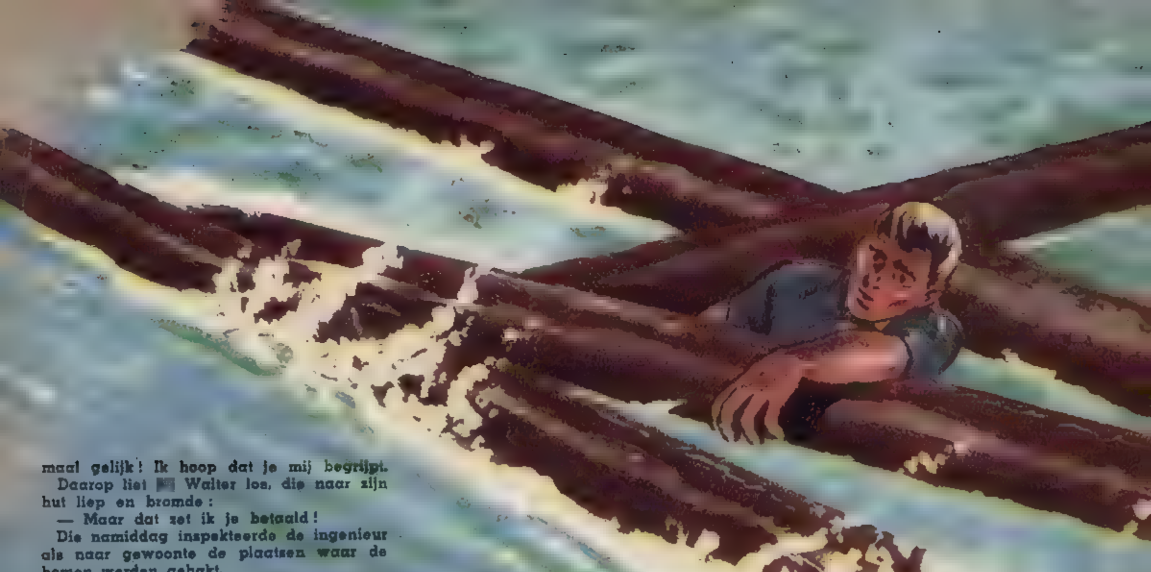
Walter werd bleek van woede. Hij balde de vuisten en kwam op Frank toe die hem flegmatiek en met de handen in de zakken opwachtte.

— Pas op, Frank! riep de oude Jess.

Alvorens de zware vuist hem had geraakt, greep Frank de pols van Walter beet en dwong hem met een plotselinge beweging een halve draai rond te doen. De zware, dikke man kon zich niet loswerken uit deze ijzeren greep en plooide de knieën. Hij was haast gek van woede.

— Wees kalm, Walter! zei Frank. Je ziet toch wel dat ik helemaal geen lust heb ruzie te zoeken. Ik wil je eenvoudig leren je werkmakkers niet te tiranniseren. Wij zijn alle-







maal gelijk! Ik hoop dat je mij begrijpt.

Daarop liet [redacted] Walter los, die naar zijn hut liep en bromde :

— Maar dat zet ik je betaald !

Die namiddag inspekteerde de ingenieur als naar gewoonte de plaatsen waar de bomen werden gehakt.

— Behoren jullie bij ploeg drie ? vroeg hij. Is het hier niet dat er een ploegbaas ontbreekt ? Na het werk komen jullie tot bij mij om te zeggen wie jullie als ploegbaas wensen.

Diezelfde avond vernam Walter dat de ploeg 3 eensgezind de jonge Frank Lee als ploegbaas had aangeduid. Hij was immers de enige die hem het hoofd had durven bieden.

— Ik dank jullie, vrienden, zei Frank. Ik betaal jullie een ronde om mijn benoeming te vieren. Kom mee, Walter, geef mij de hand en laten wij vrienden zijn !

Maar Evans keerde Frank de rug toe, spuwde op de grond en verwijderde zich.

— Wees op je hoede ! zei de oude Jess. Die man is tot alles in staat, geloof me !

— Vrees niets, vadertje ! Hij heeft gezien dat ik mij door hem niet laat onder de voet lopen. Hij zal wel zo slim wezen uit de buurt te blijven.

Twee dagen later liep de nieuwe ploegbaas door het woud om het werk van zijn ploeg te inspekteren. Plotseling hoorde hij links van zich een karakteristiek gekraak, dan een langerekte diepe zucht die eindigde in een hoog gefluit. Hij had nog net de tijd zich plat op de grond te werpen, dan stortte er een reusachtige boom op een meter van hem neer. De takken raakten hem, maar het was niet erg.

— Verduiveld ! riep Frank verontwaardigd uit, waar is de verwenste gek die dat...

— Was jij daar, chef ? zei Walter Evans. Pardon, ik kon niet weten dat jij daar op dit ogenblik voorbij liep...

— Waarom heb je niet gefloten ? Volgens het reglement moet je drie maal fluiten alvorens je de boom laat neervallen. Je weet dat best. Je verdient eigenlijk dat ik een klacht indien bij de ingenieur, want je bent een publiek gevaar. Je weet dat hij je op staande voet en zonder loon zou aan de deur zetten. Ik wil echter voor een keer door de vingers zien en zwijgen, maar pas op, een tweede keer kom je er niet zo goedkoop af !

Die avond fluisterde oude Jess Frank in het oor :

— Ik ben er van overtuigd dat Walter je naar de andere wereld wou helpen !

— Zo iets mag je niet zeggen, Jess ! Evans is een ongelikte beer, dat weet ik. Ik geloof echter niet dat hij een misdaad zou begaan.

★

DRIE maanden later was het seizoen ten einde. De neergevelde boomstammen werden tot in de rivier gerold en de houthakkers moesten ze nu tot in de stad roeien. Dat was een heel gevaarlijk werkje, want de stroomversnellingen en de kleine watervallen waren zeer talrijk. De sterke houthakkers die in honderd slagen een eeuwenoude eik velden, moesten nu bewijzen dat zij knappe evenwichtkunstenaars waren. Iedere ploeg houthakkers had zijn vlot van enorme boomstammen en moest die in ongeveer twaalf uren naar de stad leiden. Naast de vlotten werden er nog honderden en honderden boomstammen in de stroom gegooid die alleen de lange reis maakten en slechts uit de verte door de mannen op het vlot bewaakt werden. Bij middel van grote planken hielden de houthakkers hun vlot zoveel mogelijk in het midden van de stroom. Daar immers ging men het snelst vooruit en het was een traditie dat de ploeg welke het eerst op de kaai van de grote houtzagerij landde, een flinke premie kreeg.

Zeker en handig geleid, had het vlot van Frank Lee een flinke voorsprong op de anderen. Ze wierpen zich stoutmoedig in de eerste stroomversnelling en vergrootten daardoor nog hun voorsprong. Niet lang nadien riep de man, die helemaal vooraan op het vlot zat :

— Opgepast ! Enkele stammen hebben zich opgehoopt en versperren ons de weg. Houd jullie goed vast ! Opgepast, daar gaan wij !

Het zware vlot kwam met een schok tegen de boomstammen terecht, die zich opgehoopt hadden en als het ware een muur vormden. De mannen botsten tegen elkaar en sommige kwamen met de neus op de bomen terecht. Zij kropen overeind en wreven zich over het hoofd, de armen of de schouders.

— Niets gebroken ? riep Frank. Des te beter. Wij moeten de weg vrijmaken en dit zo snel mogelijk, anders verliezen wij onze voorsprong. Vooruit, iedereen aan het werk !

De houthakkers sprongen op de boomstammen en dreven deze met sterke houten gaffels uit elkaar. Lenig en snel als cirkusartisten, liepen zij met hun zwaar benagelde laarzen over de glibberige boomstammen.

... was haast een wonder hoe [redacted] zich daarop konden in evenwicht houden. Af en toe gebeurde het dat iemand er afschoof en hals over kop in het water terecht kwam. Hij dook onmiddellijk weer op en terwijl zijn kameraden hartelijk lachten, hervatte hij zijn gevaarlijk werk.

— Let op ! riep plotseling iemand. De weg is vrij, terug naar het vlot want binnen een ogenblik is het te laat. Inderdaad, de laatste boomstammen die de doorgang versperde, waren verwijderd en al de stammen gleden nu een voor een in snelle vaart stroomafwaarts.

— Walter ? Waar is Walter ? riep Frank plotseling.

De dikke Evans had zich te ver verwijderd van het vlot en de tijd niet meer gekregen er op te springen. Hij dreef half bewusteloos te midden van het kolkend en hoog opspattend water. Enorme boomstammen gleden naast hem en riskeerden hem ieder ogenblik te verpletteren. Frank Lee sprong van het vlot en dook in het water. Zijn werkmakkers hielden het hart vast, want het was niet makkelijk al die zware boomstammen, die nu en dan hard tegen elkaar schokten, te mijden. Frank was echter een uitstekend zwemmer en hij bleef zo lang mogelijk onder water. Na enkele sekonden, die voor zijn makkers welke hem naoogden echter een eeuwigheid schenen, dook hij terug op, greep Walter bij de kin en sleurde hem mee naar het vlot.

— Jess, bekommer je om hem ! riep Frank toen zij bij het vlot waren. Hij heeft een ferme slok water binnen, maar hij kan daar wel tegen ! Kom, nu moeten wij voort. Indien wij de premie willen opstrijken mogen wij geen moment meer verliezen.

Ploeg 3 kwam na uren hard en gevaarlijk werk eerst bij de zagerij aan en toen iedereen zijn premie had opgestreken en in de beste luim verkeerde, kwam Evans met een zware en aarzelende stap op Frank toe.

— Het is echt mooi wat je daar straks gedaan hebt... Ja, dat was ee[redacted] mooi van je, te meer daar ik je iets moet bekennen... Weet je nog toen de boom in het woud zo plotseling neerviel ?... Wel, dat was geen ongeluk...

— Dat wist ik, zei Frank, maar dat geeft niet. Laten wij het verleden vandaag begraven. Alleen de toekomst telt ! En je spontane bekentenis bewijst dat de toekomst veel beter zal zijn. Je bent een ander mens geworden !

DE ZWARTE TAS

Hoe zullen de spionnen reageren als ze ontdekken, dat er in het koffertje dat Hugo Leemans heeft afgegeven slechts oude kranten zitten en niet de dokumenten welke ze zoeken?...

SCHADUWEN IN DE NACHT



(55) ALS wij eens trachtten te vluchten? » stelde Alex voor. De advokaat haalde ontmoedigd de schouders op. « Dwaasheid! » fluisterde hij. Wij worden te streng bewaakt. Het enige wat wij zouden kunnen doen is ons met geweld doorgang te verschaffen, maar wij hebben geen wapens! » Op dit ogenblik doofde de enige lamp die de kamer verlichtte uit. « Dat moest er nog bij komen! zei Hugo. Deze woorden waren nog niet koud of een lawaai dat van buiten kwam, deed hen opschrikken...



(56) ER werd een motor ingeschakeld. « Dat zijn de twee mannetjes, die door de man met het litteken werden uitgezonden om het koffertje in het station af te halen, zei meester Leemans. Wij moeten ons op het ergste voorbereiden als zij terugkomen! » — « Het is precies daarom dat wij hen niet mogen afwachten! hernam Alex. Wij moeten alles op het spel zetten om hier uit te geraken. » Hugo en zijn vader antwoordden niet. Zij berekenden de kansen van zo'n dwaze onderneming.



(57) IN de veronderstelling dat zij er in zouden slagen de deur van hun gevangenis open te breken, waar zouden ze dan terecht komen en hoe zouden ze uit het huis geraken, dat zij niet kenden? Ze zouden beslist geen drie stappen kunnen doen zonder de hele bende op het lijf te hebben. Hugo liep tastend naar het venster en onderdrukte een kreet van verbazing. « Wat is er? » vroeg zijn vader. « Ik ben er niet zeker van, antwoordde Hugo, maar het is net alsof ik twee gedaanten door het park zag sluipen ».



(58) JE hebt beslist gedroomd! » — « Neen! Neen! Ik heb mij niet vergist, want nu zie ik een derde gestalte... en een vierde. Heel langzaam sluipen de silhouetten nader. Het is net alsof zij het huis willen omsingelen. » Een ogenblik later verlicht een groene raket heel de omgeving. Meester Leemans en Alex, die bij Hugo aan het venster waren gekomen, schrokken hevig. Voor de schuilplaats van de spionnen, zagen zij nu heel duidelijk...



(59) ...een twintigtal mensen, de enen in burger, de anderen in uniform van de politie. Ze waren allen gewapend en bleven staan nabij een natuurlijke schuilplaats — een boom of een stuk rots — waarachter zij onmiddellijk in veiligheid waren voor het geval men hen onder vuur zou nemen. Plotseling weerklonk er een stem misvormd door een luidspreker: « Het gebouw werd omsingeld. U hebt geen enkele kans te ontsnappen! »



(60) WIJ geven u drie minuten om in rij naar buiten te komen. Indien u niet gehoorzaamt, openen wij het vuur. » Na deze waarschuwing viel er een zware drukkende stilte. Hugo, Meester Leemans en Alex wisselden een verbaasde blik. Wat betekende dat? Hoe was de politie er in geslaagd de schuilplaats van de spionnen te ontdekken? Plotseling ging er Hugo een licht op...

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ANTONIUS EN OCTAVIANUS

DE strijd om de macht in het Romeinse rijk werd voortgezet. De rivalen veranderden, maar inzet en doel bleven dezelfden : Rome en zijn uitgestrekt rijk. Na het gevecht Sulla-Marius, dat zo je wil op een match nul eindigde, en na het duel Pompejus-Cesar, dat eindigde met de grote overwinning van Cesar, krijgen wij het derde gevecht dat twee totaal verschillende mensen tegenover elkaar opstelt : de sterke en zware Antonius en de tengere Octavianus, die nauwelijks negentien jaar was.



1. - EEN DRAMATISCHE BEGRAFENIS

CESAR werd dus vermoord. De senaat stemde er in toe dat men hem een officiele en grootse begrafenis zou geven. Een van de consuls was Marcus Antonius, aanhanger van Cesar. Hij wist de menigte naar zijn hand te zetten, want hij was een uitstekend volkstribuun en voor het lijk van Cesar hield hij een redevoering, die in de geschiedenis beroemd is gebleven. De Romeinen waren woedend op de moordenaars van Cesar. Antonius was meester van Rome...



2. - EEN RIVAAL

HIJ was maar negentien jaar toen hij naar Rome kwam. Hij was vriendelijk en innemend. Hij was een neef van Julius Cesar, door deze geadopteerd en tot erfgenaam benoemd. Hij kwam nu zijn erfenis opeisen. De oude Cicero verwelkomde hem hartelijk. Hij noemde Octavianus « het kind » en hij wilde zich van hem bedienen om Antonius klein te krijgen. Hij vergiste zich echter in « dat kind », want Octavianus was eerzuchtig en belust op de macht. Cicero deed Octavianus een leger aan de hand om Antonius te verslaan, want Cicero was een uitgesproken vijand van Antonius.



3. - DE TRIUMVIR

IN naam van de senaat zou Octavianus dus Antonius bestrijden. Maar de senaat weigerde Octavianus volledig te volgen en toen bood deze laatste aan Antonius een alliantie aan. Bij deze twee voegde zich Lepides en zij vormden samen het tweede triumviraat of driemanschap. Hun verenigde legers marsjeerden naar Rome...



4. - HET SLACHTOFFER

DE ene bood de andere enkele slachtoffers aan. Octavianus slachtofferde zijn vriend Cicero. De grijsaard vluchtte, doch werd spoedig ingehaald door de soldaten van Antonius. Cicero zei niets en bood hen zijn hals aan. Men hakte hem het hoofd af en bracht dit naar Antonius die het te midden van de feesttafel zette. Fulvia, die door Cicero nogal hardhandig werd aangepakt in de « Philippische redevoeringen », nam wraak op de dode. Zij doorstak de tong van de grote redenaar met een haarspeld. Antonius liet vervolgens het hoofd en de handen van Cicero op de tribune van de redenaars tentoonstellen...



5. - BRUTUS WEER OP HET TONEEL

DE triumvir waren nu meester van heel het westen, maar in het oosten heersten Cassius en Brutus nog en zij hadden er 100.000 krijgers bijeen getrommeld. De slag vond plaats in 42, in Macedonië. Cassius en Brutus werden verslagen en pleegden zelfmoord. Toen Brutus zich in zijn zwaard stortte, zou hij gezegd hebben : « Deugd, je bent slechts een woord ! ».

(Wordt voortgezet.)

Op Zoek naar het GROOT AVONTUUR

door

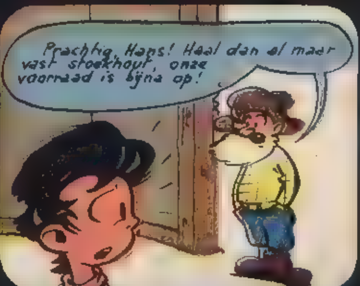
NOEL BISSOT



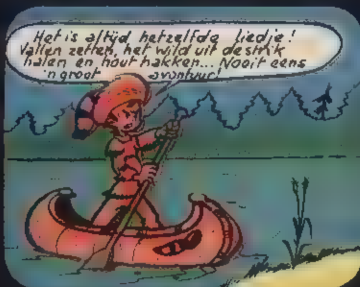












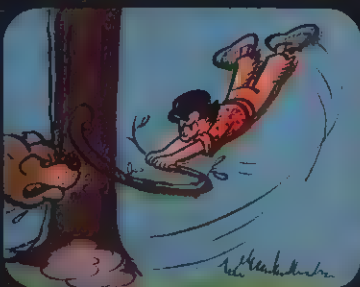


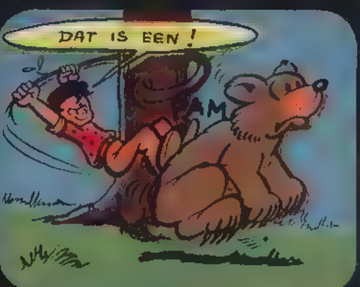




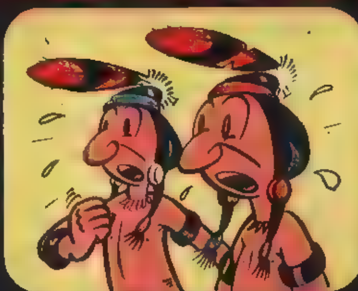


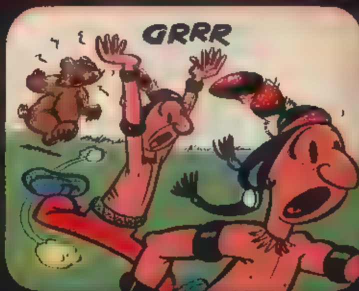


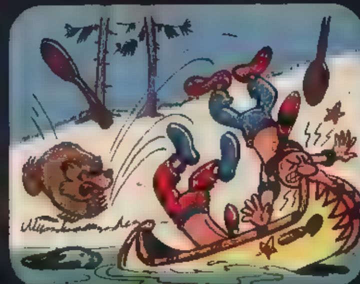





Ha, ha, ha! Wat 'n belachelijke beer!




GRRR



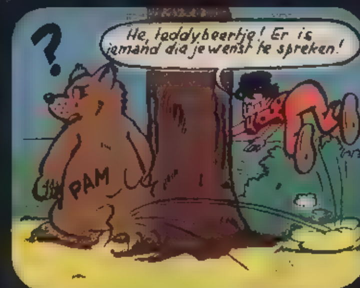

Maar als je denkt dat je ons schrik kan aanjagen, ben je mis!... Pfff...


Voor één keer hebben die sloebers dan eens nuttig werk gedaan!


En de moeilijkheden beginnen pas, zou je zeggen! Daar heb je den puma!
Zoals naar gewoonte zal oom Tom mij...

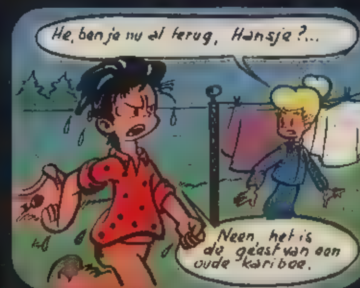

... niet geloven...


GRRR
Aan de ene kant een beer, aan de andere kant een puma! Dat zaakje zullen wij eens regelen!


?
He, teddybeertje! Er is iemand die je wenst te spreken!
PAM


!
Nu ben ik vlak in een horzelnest gesprongen!


Neen, in die omstandigheden kan ik niet werken, dat maakt mij zenuwachtig! Ik keer terug naar huis!


He, ben je nu al terug, Hansje?...
Neen, het is de geest van een oude kariboe.


Aglae, indien je aan oom durft zeggen dat ik drie uur te vroeg ben teruggekomen, dan vertel ik dat jij met het watervliegtuig bent weg geweest. En bovendien, als ik werk...


... WENS IK MET RUST GELATEN TE WORDEN, SNAP JE?

GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

VANDAAG steken wij van wal met onze Grote Prijsvraag en wij nodigen je van harte uit er aan deel te nemen. Deze prijsvraag bestaat uit vijf proeven, die van week tot week in ons blad zullen verschijnen. Wacht tot je al de antwoorden en het speciaal formulier hebt dat in ons blad zal ingelast worden. Lees het reglement aandachtig.

Hier gaat dan de eerste proeve van onze Grote Prijsvraag. Wij wensen alle deelnemers veel geluk.

1ste proeve

WAT 'N EIGENAARDIG DIER!

Het dier bestaat uit vijf verschillende dieren, genummerd van 1 tot 5. Welke dieren?



























SABENA

OPGELET : WACHT TOT JE HET FORMULIER HEBT OM ONS JE ANTWOORD TE ZENDEN.

NUMMERS VAN KUIFJE VOOR DE PRIJSVRAAG : Indien je de nummers [illegible]

REGLEMENT

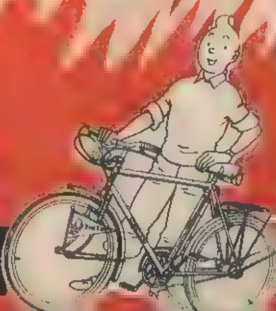


1. De Grote Kuifje's Prijsvraag is kosteloos en al onze lezers mogen er aan deelnemen.
2. De prijsvraag is verdeeld in vijf proeven en de eerste verschijnt in dit nummer.
3. De antwoorden op de VIJF proeven moeten ons SAMEN toegezonden worden op een SPECIAAL FORMULIER, dat in ons blad zal ingelast worden.
4. Op dit formulier moeten de VIJF deelnemingsbons nummers 1, 2, 3, 4 en 5 gekleefd worden.
5. Het formulier moet duidelijk ingevuld worden en in een gesloten en als brief gefrankeerde omslag gestuurd worden naar : KUIFJE, Lombardstraat, Brussel, met de vermelding : « Grote Kuifje's Prijsvraag ».
6. De omslag mag slechts het formulier bevatten. Geen brief of andere mededeling !
7. Er wordt slechts één prijs per winnaar toegekend.
8. De prijsvraag wordt voor ALLE deelnemers afgesloten op 31 december 1956, te middernacht.
9. Alle prijzen moeten afgehaald worden voor 30 juni 1957. De prijzen kunnen niet omgeruild worden.
10. De leden van het personeel van Kuifje, evenals hun familieleden, mogen niet deelnemen aan onze prijsvraag.
11. Tegen de beslissingen van de directie kan geen beroep worden aangetekend.

Sensationele PRIJZEN

1 en 2	2 Volkswagens voor een totale waarde van F.	120.000
3 en 4	2 televisietoest. SBR	30.900
5 en 6	2 SABENA reizen Napels heen en weer	11.000
7 en 8	2 SABENA reizen Rome heen en weer	11.000
9 en [redacted]	2 SABENA reizen Milaan heen en terug	6.000
11 tot 30	20 AJAX fietsen	58.000
31 tot [redacted]	20 radiotoestellen S B R. (laatste model)	42.000
51 tot [redacted]	20 gasvuurtjes GOVERNOR	19.900
71 tot 90	20 GOVERNOR jassen	18.000
91 tot 110	20 GOVERNOR tenten	13.000
111 tot 130	20 fototoestel. GEVABOX	5.500
131 tot 150	20 petroleumvuurtjes GOVERNOR	6.000
151 tot 350	200 vulpennen LE TIGRE	48.000
351 tot 550	200 drinkbussen GOVERNOR	24.000
551 tot 750	200 dozen REVELL (klein model)	19.000
751 tot 950	200 lampen GOVERNOR	18.000
951 tot 1150	200 albums van de LOMBARD COLLECTIE	13.000
1151 tot 1350	200 albums van de KUIFJE'S BON	10.000
1351 tot 1850	500 colli van de KUIFJE'S BON	25.000
1851 [illegible] 2050	200 SABENA spelen	4.000

IN HET GEHEEL MEER DAN 2000 PRIJZEN VOOR EEN TOTALE WAARDE VAN 1/2 MILJOEN



Le Tigre

AJAX

Grote Prijsvraag kan je deze aanvragen aan de redactie van

Voor de brave kinderen...





WIJ HEBBEN IN DE NIEUWE REEKS 1957 GEKOZEN...



IN TV...

De 21.130

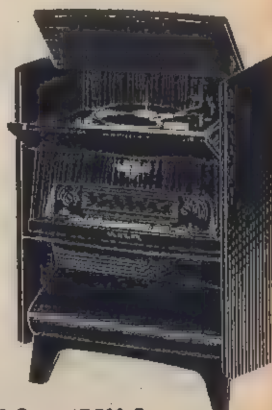
Gealuminiseerde kathodestraalbuis 53 cm (21") - 12 kanalen - 4 standaarden - Keus der stations door drukknoppen.

HELDERE - VASTE KLARE GESCHAKEERDE BEELDEN

18.400 F.

Verschillende typen van 12.950 F. tot 24.750 F.

... IN RADIO...



De MC 51

Fono-radio meubel console met nieuwe acoustische voorstelling. Alle kwaliteiten van een groot meubel... en dank zij zijn kleine afmetingen, KAN HET OVERAL GEPLAATST WORDEN.

9.950 F.

Verschillende typen van 2.100 F. tot 17.500 F.

P. 11. Superheterodyne met 4 drukknoppen. Ferrit-antenne, 3 golflengten. F. 2.100 en F. 2.195



P. 6. Draagbare ontvanger. Batterijen en wisselstroom. 3 golflengten. Met batterijen: F. 3.375



BON

voor een gratis documentatie :

☐ Radio.

☐ Televisie

NAAM.........................

ADRES.........................

Op te sturen naar S.B.R., 66, Ruisbroeksestw.-VORST-Brussel



Harald de

De Roodhuiden wagen een nieuwe aanval op het kamp van de Vikings. De list van de Noormannen zaait paniek in de rangen van de aanvallers...





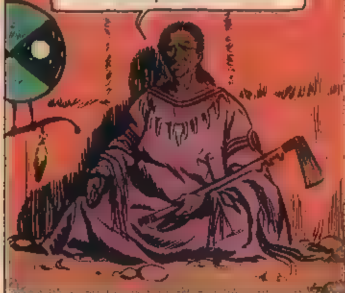


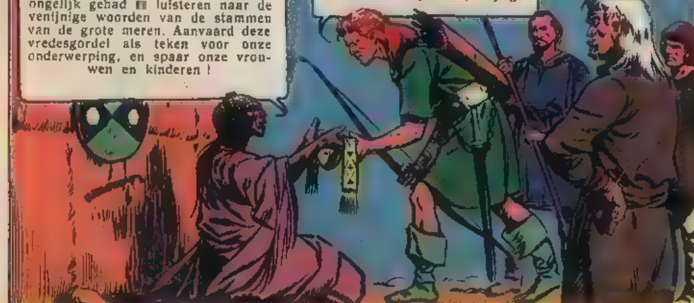










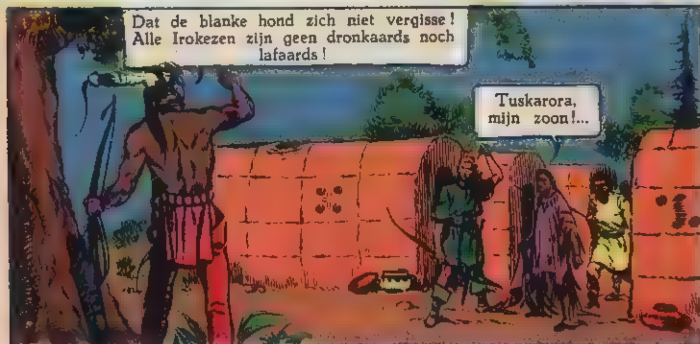


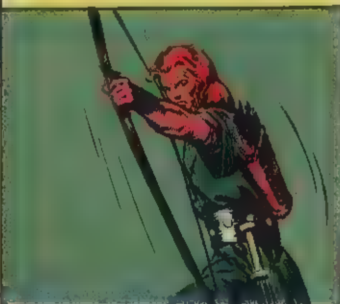


Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN









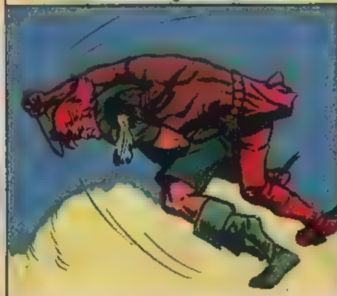














(Wordt voortgezet.)



DE CHINESE DOOLHOF

Buster Webb zoekt een geheimzinnig beeldje waar enkele bandieten wensen de hand op te leggen. Webb gaat naar Rossetti die, op dit ogenblik, in het bezit ■ van de Boeddha...

Roman van Y. DUVAL *Geïllustreerd door Aidans*

BOEDDHA ACHTERNA

WOEDEND omdat die geheimzinnige man alweer aan zijn slippen hing, sprong Buster Webb de trap op en liep als een wervelwind het Carver's Hospitaal binnen.

— Wat wenst u, mijnheer, vroeg een verpleegster.

— Ik, excuseer zuster, ik ben Webb, ex-sergeant Buster Webb en ik zoek hier een vriend die door dokter Rossetti geopereerd werd. Ik zou onverwijld de dokter willen spreken...

— De chirurgische afdeling is op de eerste verdieping, mijnheer. Neem de lift op het einde van deze gang. Ik vrees echter dat professor Rossetti het op dit ogenblik erg druk heeft en u niet zal kunnen ontvangen. Er zijn heel wat operaties heden morgen !

— Dank je, zuster, Ik zal dan boven wel even wachten. Dank je.

BUSTER liep vlug naar de lift en landde in een gang met blinkend witte muren die, naar hij meende, doordrenkt waren van een hardnekkige iodoformgeur.

— Zoekt u iemand ? vroeg een helemaal in het wit geklede zaalwachter.

— Ik zoek dokter Rossetti.

— De professor ontvangt tussen 5 en 7 u. Hebt u misschien een afspraak ?

— Neen, ik heb geen afspraak met de dokter, maar ik moet hem absoluut spreken. Het is een zeer belangrijke, dringende en persoonlijke kwestie.

— Ga dan even zitten. Voor het ogenblik voert de dokter een heelkundige bewerking uit, als hij daarmee klaar is moet hij hier voorbij komen. U kunt er dan wellicht van profiteren hem een woord te zeggen.

— Erg vriendelijk van u, dank u, zei Buster en liet zich op een gepolijste bank vallen. « Ik hoop nu maar dat die dokter niet te lang weg blijft, want ik vrees dat de bandieten spoedig zullen komen opdagen. Wat 'n geluk dat die vriendelijke Chinees me heeft vrij gelaten ! », dacht onze held.

Eindelijk werd de grote deur, recht tegenover hem, geopend. Een verpleegster kwam buiten, een tweede volgde. Enkele ogenblikken later werden de beide vleugels van de deur geopend en werd het wagentje, waarop de geopereerde lag, door twee verplegers buiten geduwd. Enkele minuten nadien was het de beurt aan de geneesheren. Ze waren met z'n drieën en droegen alle drie een wit mutsje en wit masker. Een van hen was gekleed met een lange witte met bloed bespatte schort.

— Professor Rossetti ? vroeg Buster.

— Dat ben ik, zei een van de dokters, en trok het wit masker af dat zijn gelaat tot aan de ogen bedekte. Indien u me wenst te spreken, volg me dan naar de kleedkamer. We winnen aldus tijd.

Terwijl de professor z'n witte kleren uitspeelde en ze in een speciale metalen bak wierp, naderde Buster en fluisterde hem voorzichtig in het oor : « Igor groet Boeddha ».

Een ogenblik was professor Rossetti onthutst, dan antwoordde hij :

— U komt dus vanwege...

— Vanwege uw patient John Forester, die gisteren een klein afgodsbeeld bij u liet. De arme man werd ontvoerd, misschien werd hij wel van kant gemaakt, door mensen die zich vreselijk voor dat beeld interesseren...

— Verduiveld ! Forester zei me inderdaad dat hij zich bedreigd voelde. Hij kwam zeer laat bij me en gaf me een kleine doos waarin een Boeddha zat. Hij vroeg me dat beeldje te geven aan de man welke me de zin zou zeggen, die u me daareven toefluisterde. Ga mee met mij naar m'n appartement, ik zal u het beeldje geven. Ik voel er helemaal geen lust toe een beeld te bewaren dat zo gezocht is !

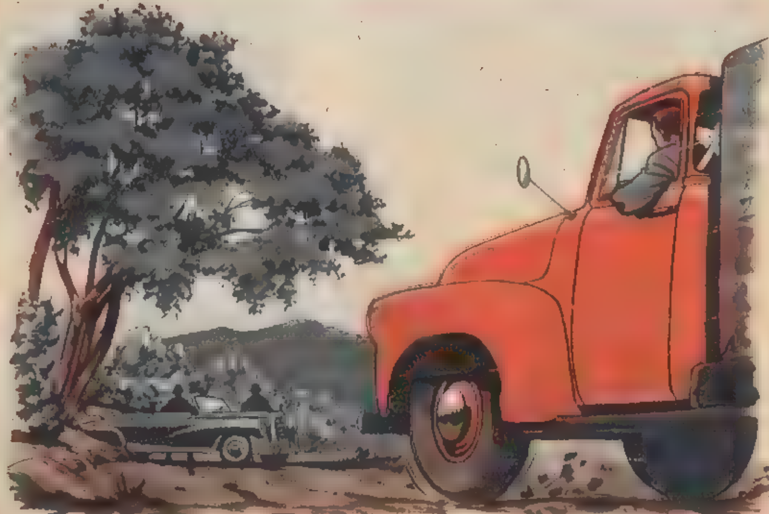
ENKELE minuten later reeds overhandigde de professor aan Buster Webb een kleine kartonnen doos die hij achter een rij boeken verborgen had.

— Eigenaardig... Ik zou er een eed op gedaan hebben, dat ik die doos met een touwtje had dichtgebonden... Het voornaamste is echter dat het beeldje er in zit. Kijk ! Die koperen Boeddha is misschien een autentiek stuk, maar ik geloof niet dat de waarde er van zeer groot is. Ik heb de indruk dat ik bij verschillende antiquairs zulke beelden heb gezien...

— Hartelijk dank, dokter. Ik moet u eerlijk zeggen dat ik helemaal niet weet waarom dat beeld zoveel waarde heeft en waarom zoveel mensen het willen bezitten. Ik heb slechts de opdracht het terug naar zijn eigenaar te brengen, die er erg aan gehecht schijnt. Verontschuldig me voor de last die ik u bezorgde en nogmaals dank.

Buster stak het beeldje onder z'n damhertleren vest en holde de trap af. Alvorens zich op straat te wagen, keek hij even door het venster.

— Verduiveld ! Geen twijfel mogelijk, dat is de groene wagen waarmee ik heden morgen ontvoerd werd. De schurken houden de wacht voor het hospitaal om



mij op [redacted] vangen. Hoe geraak ik uit deze rattenval ?

Voor de grote ingang lag er een kleine tuin, afgesloten met een hekken dat openstond. Onder aan de trap wachtte er een ambulancewagen. Aan weerszijden van de carrosserie stond er in grote letters « Carver Hospital » op geschreven en een groot rood kruis op witte grond.

— Ja, dacht Buster, dat [redacted] misschien geen slecht idee...

Hij liep terug naar boven, trok een lange witte schort aan en zette een zwarte pet met lederen klep op die hij daar vond. In dat chauffeursplunje, z'n gelaat verbergend achter z'n zakdoek, net alsof hij zweet en stof van de wangen wreef, liep hij weer door de grote hall en sprong in de ambulancewagen. Hij startte bliksemsnel, snorde uit de poort zonder eens te vertragen en kwam met luid belgerinkel op de grote steenweg waar hij onmiddellijk vrije doorgang kreeg.

— Ik geloof niet dat ze m'n list doorzien hebben, grinnikte Buster. Langs vele omwegen kwam hij weer aan het braakliggend terrein waar hij de avond [redacted] voren zijn oude vrachtwagen had laten staan.

— Nu moet ik zo vlug mogelijk die witte schort uitspelen en er voor zorgen dat ik met mijn kostbare Boeddha in Merrit geraak !

Buster Webb liet de ambulance in een verlaten straat langs de stoep achter, vulde het benzinereservoir van z'n eigen vrachtwagen en verliet de stad langs de zuidelijke voorsteden. Weldra werden de huizen schaarser en het was met een zucht van verlichting dat Webb een mooie, effen met hoge bomen omzoomde baan opreed.

— Nu heb [redacted] alle narigheid achter de rug, zei hij, en drukte z'n voet met blij gemoed op het gaspedaal. « Opdracht uitgevoerd » zoals ze dat in het leger zeggen... Op hetzelfde ogenblik zag hij in zijn achteruitkijkspiegel een groene wagen en... die wagen achtervolgde hem, dat was duidelijk.

— Vervloekt ! Die hebben de duivel in het lijf ! Ik meende dat ik ze voor goed kwijt was... Ha, maar jullie hebben me nog niet, schelmen !

De weg was niet heel breed en het was pas mogelijk voorbij te steken, indien Buster zijn vrachtwagen uiterst rechts hield. Hij wachtte er zich echter wel voor dat te doen. Hij reed in het midden en zwenkte nu en dan opzettelijk van rechts naar links om het de achtervolgers onmogelijk te maken hem voorbij te rijden. Buster reed zo hard hij kon, de groene auto toeterde dat horen en zien verging, net als een gewoon toerist doet wanneer de automobilist vlak voor hem in zigzag rijdt en het normaal verkeer hindert. Lang hielden de bandieten dat spelletje echter niet vol: spoedig wierpen zij het masker af en enkele schoten weerklonken.

— Die bandieten ! vloekte Buster. Ze willen dus mijn banden stukschieten... Goed, dan zet ik alles op het spel... Zij hebben het gewild !

Hij liet zich dus inhalen door de groene wagen en remde dan plotseling op de vier wielen, terwijl hij zich stevig aan het stuur vastklampte... De groene wagen had niet de tijd gekregen [redacted] stoppen... Buster voelde de heftige schok tegen zijn vrachtwagen en wist dat zijn list gelukt was.

— Die moeten er mooi van langs gekregen hebben, juichte hij binnensmonds, en startte opnieuw. Ik geloof niet dat ze nog lust zullen hebben me te volgen !

Hij was nog geen drie kilometer verder of hij onderdrukte een kreet van woede. Uit een kleine dwarsstraat kwam er een grote zwarte wagen die zich dwars over de grote steenweg zette...

Volgende week :

DE ONBEKENDE DUIKT WEER OP

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske achtervolgen Norton en Muller en komen in een grot, waar een vreemd dier tussen de rupswielen van de ST. M. II geklemd geraakt...



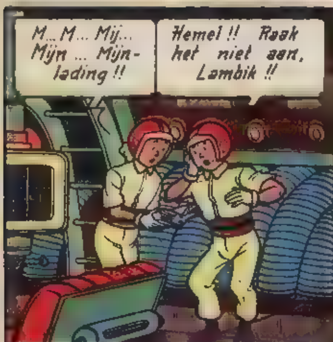






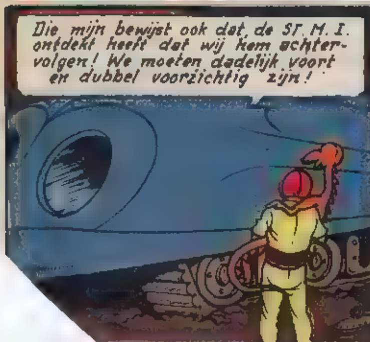


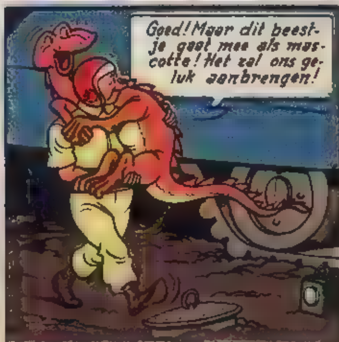














HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Terwijl de Barbaren Poseidopolis aanvallen, trachten Blake, Mortimer en Ikaros de hoofdstad te bereiken.

Terwijl onze drie vrienden snel naar Poseidopolis toe glijden, werd de hoofdstad reeds voor de helft overrompeld. De krijgers van de Basileus vechten met de moed der wanhoop tegen de overtalrijke Barbaren die, dank zij het verraad van Magon en zijn handlangers, alles op hun weg vernietigen. De batterijen van de Atlanten, vooraf reeds gesaboteerd, vallen een na een in hun handen.

Redde wie zich redden kan!

Bij Zeus! Waarop wacht je?... Maar schiet dan toch!

Ormogelijk! Het mechanisme werd gesaboteerd!

Hallo! Hallo! Hier batterij Archias. De stukken werden gesaboteerd!...

De Basileus, die ziet hoe ernstig de toestand is, heeft aan alle overlevenden het bevel gegeven zich terug te trekken in het koninklijk paleis, dat een oninneembare vesting vormt.

Waarom roeien wij die bende niet uit met onze luchtmacht?...

Onmogelijk zonder ook de onzen te doden! Al de verdedigingslinies werden immers doorbroken!

In het hoofdkwartier, waar de ene jobstijding na de andere binnen komt, tracht de kommandant nochtans de opmars van de vijand te stuiten...

Hallo! Hallo! Hier de C.P. van de sector Ogygie... De tweede lijn werd doorbroken. Wachten op instrukties...

Hallo! Hallo! Hier Kylokastron... Bevel van kapitein Archias: wijken en zich terug trekken naar blok 12!... Hallo! Hallo!...

Hallo! Hallo! Ik vraag het station van Kylos! Hallo! Hallo!...

Hallo! Bevel aan batterij Pirgos de post tot elke prijs te houden.

Hallo! Hallo! Hier Kylekastron!...

Hallo! Hallo!...

Maar dank zij de handlangers van Magon kunnen de Barbaren de strategische punten een na een in handen krijgen.

Vooruit, Archon! Geef je over indien je aan je leven houdt!

Handen omhoog!

Verrader!

?

Hallo! Hallo! Hier de C.P. van de sector Melkart! Het spherosstation is in handen van de Barbaren gevallen. Wij wachten op bevelen!

De Basileus is verbaasd over de snelheid en de omvang van de ramp. Hij wenst een verklaring van Magon, die de verdenkingen welke op hem rusten tracht af te schuiven.

Phokis heeft gelijk. Het is zeer verdacht dat onze sterkste vestingen vielen zonder eigenlijk strijd te leveren!

Majesteit, dat is slechts een ongelukkig toeval! Wie zou er trouwens aan denken de Barbaren te helpen?...

Overal wordt er verwoed gevochten. Ikaros, Blake en Mortimer trachten zich doorheen de stad, die reeds vreselijk geteisterd is en hier en daar in brand staat, een weg naar het paleis te banen...

Moed! De ingang van de onderaardse schuilplaats is niet ver meer!

Ik hoop maar dat wij nog op tijd komen!

Hallo! Hallo! Hier de sector Merope! De grote afsluiting is klaar!... Wij wachten op bevelen!

Maar nog is het ongeluk dat over Atlantis neer kwam niet ten einde. Alle T.V. posten vallen tegelijkertijd uit. De verbindingen tussen de strijdende eenheden en de commandoposten worden meteen afgesneden. Een gewonde officier stormt de zaal binnen en roept:

Majesteit! De T.V. centrale werd vernield door sabotage!

Wat? Wat zeg je?

Hier?...

Sabotage?...

Vrienden, deze slag, die dreigt onze weerstand te verlammen eist onmiddellijk maatregelen. Wij zullen er moeten toe overgaan onze meest gevaarlijke wapens te gebruiken!





IS DAT GEEN LIEF SNOETJE?

DE POS

VENUS SPREEKT

HET observatorium van Ohio in de U.S.A. meldde, dat men er dank zij een radio-telescoop met ultra-gevoelige cellen, in geslaagd is zeer zwakke Herzgolven op te vangen afkomstig van Venus. Op 22 juni jl. was Venus slechts 43 miljoen kilometer van de aarde verwijderd. De studie van die Herzgolven zal ongetwijfeld de kennis over de planeet die steeds in een wolkenzone gehuld is, verrijken.

NIEUWS IN

● Een geleerde bol kwam na lange en moeilijke berekeningen tot de vaststelling dat de mensheid de laatste 4.000 jaar slechts 268 jaar kende zonder dat het ergens oorlog was.

● In de Verenigde Staten van Amerika is men er in geslaagd hout te maken van kunstzijde gemengd met hars en chemische produk-

DE CHIRURGIE DOET MIRAKELS

EEN Hindoes geneesheer van Calcutta plantte het hoornvlies van het oog van een kip over op het oog van een jongeman, die sedert zes maanden het gezicht had verloren. Wanneer het verband werd weggedaan kon de jongeman zien. Men zal echter nog veel weken geduld moeten hebben alvorens men kan zeggen of de operatie werkelijk geslaagd is.

DE ANDREA DORIA II

DE Italiaanse regering zal binnenkort een paketboot op stapel zetten die de « Andrea Doria », nog niet lang geleden gezonken na een aanvaring met de « Stockholm », moet vervangen en « Andrea Doria II » zal heten. De nieuwe paketboot zal 220 meter lang zijn, 28 meter breed en een vermogen van 60.000 PK. hebben.

ZOU DAT ECHT WAAR ZIJN?

WANNEER je volgend jaar een zonnebad neemt, denk dan aan de verklaring van een Amerikaans geneesheer: wie te veel zonnebaden neemt is er de schuld van dat zijn huid vroegtijdig oud wordt. Wie zich te bruin laat branden heeft op veertigjarige leeftijd de huid van iemand die tachtig is.



ZEVEN MILJOEN GULDEN VOOR EEN ECHTE JAN VAN EYCK

WIJ meldden reeds dat een klein schilderij door het Kunstinstituut van Detroit voor dertig jaar aangekocht een echte Jan Van Eyck blijkt te zijn. Van deze Vlaamse meester zijn er slechts enkele tientallen werken met zekerheid bekend en het beroemdste is het altaarluik « Het Lam Gods » te Gent. Op de doeken van Jan Van Eyck staat zijn lijfspreuk « Als ich kan ». Een museum van New York betaalde twee jaar geleden drie miljoen gulden voor een doek dat Jan Van Eyck te samen met een van zijn leerlingen gemaakt heeft. Een New Yorkse kunsthandel heeft thans reeds aan het museum van Detroit zeven miljoen gulden of 84 miljoen Belgische frank geboden voor een doek dat slechts 15 x 21 cm meet. Dat het een echte Van Eyck is werd bewezen door de moderne bestralingsmetoden. Kunsthistorici, die tot dus ver slechts wilden erkennen dat het doek veel stijleigenaardigheden van Jan Van Eyck bezat, erkennen thans de autenticiteit van het werk; kardinaal Nicolaas schrijvend aan zijn doorluchtige vriend in Jeruzalem. Het gaat hier om kardinaal Albergati, een beschermheer van Jan Van Eyck, die in het begin van de XVe eeuw een beroemde briefwisseling heeft gevoerd met de kardinaal van Jeruzalem.

EEN JAPANNER HEEFT DE GROEIZIEKTE

IN een afgezonderd dorp in Japan ontdekte men een twintigjarige reus, Josjimatsoe Matsoezaka. Hij meet bijna twee meter. De geneesheren lossen elkaar af naast zijn bed. Naar verluidt liep Matsoezaka op dertienjarige leeftijd van school weg daar zijn makkers met hem spotten. Hij mat toen 1 m 80. Hij vluchtte ook uit het ziekenhuis, waar hij werd ondergebracht en bracht zes jaar door in de bossen waar de houthakkers hem te eten gaven. Volgens een gekend Japans geneesheer zal Matsoezaka nog vier à zes jaar groeien en waarschijnlijk meer dan 2 m 45 lang worden.

Tilion

HET KORT

ten. Men vertelt wondere dingen van dit kunsthout dat veel goedkoper zou zijn als het echt hout van de beste kwaliteit.

● De Amerikaanse soldaten kregen een nieuwe helm in plastiek. In iedere helm steekt er een minuscuul radiotoestel. Dank zij dit toestel krijgt iedere soldaat elk bevel rechtstreeks en persoonlijk van zijn overste.

ZIJN EIGEN BOOT !

HET weer is gedurende de afgelopen maanden in West Europa overal erg somber geweest, behalve dan op het eiland Barra, behorend tot de Hebriden, ten westen van Schotland. Daar scheen de zon iedere dag. Dit eiland wordt voornamelijk bewoond door de Schotse clan van de Mac Neil, die hun afstammingslijn nog tot vóór de zondvloed doen gaan ! Van een der eerste Mac Neils vertelt men in Schotland dat hij geweigerd heeft in te schepen op de ark van Noach. Hij zou tot Noach gezegd hebben : « **De Mac Neils hebben hun eigen boot !** »

DE SCHAPEN WORDEN AANGEKLEED



AMERIKAANSE schapenfokkers hadden een idee dat erg gek lijkt, maar bij nadere beschouwing lang niet zo dwaas is. De schapenfokkers hadden vastgesteld, dat de vacht van hun dieren altijd beschadigd wordt door het stof en het vuil en ze besloten, bij wijze van proef, een paar dieren een mantel om te hangen die rug en buik goed beschermde. Resultaat : de wol van de « aangeklede » schapen bevat twee kilo minder stof dan de wol van schapen zonder kleedje. Verder stelden de fokkers vast dat de aangeklede schapen dikker zijn dan de anderen. Naar het schijnt zijn vele schapenfokkers vast van plan al hun schaapjes van een stofjasje te voorzien.

MARSZEE 32 cm. DIEP

SPAANSE sterrekundigen slaagden er in voor het éérst de diepte van een van de twee zeeën op Mars waargenomen te peilen. Het is de zee die ligt nabij de evenaar van Mars. Haar diepte is 32 cm. Volgens diezelfde geleerden zou op Mars een temperatuur van 15° volstaan om water aan de kook te brengen. Het water is op deze planeet zeer schaars.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

DOE JE GRAAG IEMAND EEN PLEZIER ?

30 PUNTEN : Jij hebt een hart van goud en wij wensen dat je heel je leven lang zo mag blijven en steeds vreugde brengt waar je ook gaat

VAN 24 TOT 29 PUNTEN : Ook jij doet graag iemand een plezier en dat is erg sympatiek. Soms doe je het echter niet, alleen maar omdat je met je linkerbeen uit bed gestapt bent. Foei !

VAN 18 TOT 33 PUNTEN : Jij doet alleen de mensen die je sympatiek zijn een plezier en dat is heel natuurlijk. Je moet er echter voor zorgen dat je egoïsme het niet haalt op je uitstekende kwaliteiten.

VAN 12 TOT 17 PUNTEN : Wanneer je een dienst bewijst of iemand een plezier doet denk je dan soms niet aan hetgeen je daarvoor in de plaats zult krijgen ? Dat mag in geen geval ! Zo iets doet geen echte Kuifje's vriend.

VAN 6 TOT 11 PUNTEN : Ofwel heb jij trage reakties, ofwel ben je erg verstrooid. Je schijnt nooit te weten wat je vrienden, je familieleden graag zouden hebben. Wat meer initiatief, beste vriend !

VAN 0 TOT 5 PUNTEN : Jij hebt helemaal geen oog voor de kleine diensten die men elkaar kan bewijzen en die het leven aangenaam maken. Je moet je beteren, hoor !

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel.

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. Tel. : 3653 — Giro 655.389
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 80, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit :

1-11-56

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ



























(Wordt voortgezet.)